

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Το κάλεσμα της Εκκλησίας σε μετάνοια και πνευματική εγρήγορση

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

Την Ε΄ Κυριακή των Νηστειών, 29 Μαρτίου 2026, κατά την οποία η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη της Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας, ο [Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος](#) χοροστάτησε με εκκλησιαστική λαμπρότητα στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Σοφάδων, προσφέροντας στους πιστούς την ευκαιρία να συμμετάσχουν στο μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας μέσα σε κλίμα κατανύξεως και πνευματικής περισυλλογής.

Κατά το θείο κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε εκτενώς στο βαθύ πνευματικό νόημα της τελευταίας Κυριακής της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, επισημαίνοντας ότι «η σημερινή Κυριακή είναι η τελευταία Κυριακή της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής» και ότι η όλη αυτή πορεία ολοκληρώνεται την Παρασκευή το πρωί με την ακολουθία των Προηγιασμένων Δώρων, όπου και «θα ψάλλουμε το “Τεσσαρακοστήν τελέσαντες”», δηλώνοντας την πνευματική ολοκλήρωση του αγώνα.

Όπως τόνισε, ήδη από την προηγούμενη Κυριακή, αλλά κυρίως από τη σημερινή, η υμνολογία της Εκκλησίας και τα ιερά αναγνώσματα προετοιμάζουν τους πιστούς για την πορεία προς την πνευματική Ιερουσαλήμ, για το Πάθος του Χριστού, τον σταυρικό Του θάνατο και την ένδοξη Ανάστασή Του. Παράλληλα, αναφέρθηκε στα γεγονότα που προηγούνται, υπογραμμίζοντας ότι «θα εορτάσουμε την Ανάσταση του Λαζάρου ως προτύπωση της δικής μας αναστάσεως» και την είσοδο του Κυρίου στα Ιεροσόλυμα, όπου ο λαός θα Τον υποδεχθεί δοξολογικά.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε στο ότι η Εκκλησία «προσπαθεί να μαζέψει το μυαλό μας και τις σκέψεις μας και τις διαθέσεις μας», ώστε ο άνθρωπος να συγκεντρωθεί στο μεγάλο γεγονός του Πάθους και του σταυρικού θανάτου του Χριστού, απομακρυνόμενος από τη διάχυση και την ελαφρότητα.

Στη συνέχεια, αναφερόμενος στον λόγο του Αποστόλου Παύλου από την προς Εβραίους επιστολή, υπογράμμισε ότι ο Χριστός «παραγενόμενος αρχιερέυς», φανερώνεται ως ο αληθινός και αιώνιος Αρχιερέυς. Όπως εξήγησε, για την Ορθόδοξη Εκκλησία η αρχιερωσύνη του Χριστού σημαίνει θυσία και Σταυρό, σημαίνει «το να χύσει το αίμα Του ο Θεάνθρωπος Κύριος για τη σωτηρία του ανθρώπου». Ανέδειξε δε την αντιπαραβολή με τους αρχιερείς της Παλαιάς Διαθήκης, οι οποίοι είχαν προσωρινή διακονία, σε αντίθεση με τον Χριστό, ο οποίος παραμένει εις τον αιώνα Αρχιερέυς, προσφέροντας αδιάκοπα τη θυσία Του υπέρ της ζωής και της σωτηρίας του κόσμου.

Ακολούθως, στάθηκε στο ευαγγελικό γεγονός της πορείας του Χριστού προς τα Ιεροσόλυμα, επισημαίνοντας ότι ο Κύριος αποκαλύπτει στους μαθητές Του το εκούσιο Πάθος Του, «ότι με τη θέλησή Του θα παραδοθεί, θα εμπαιχθεί και θα ανέβει στον Σταυρό». Ωστόσο, την ίδια στιγμή, οι μαθητές Ιάκωβος και Ιωάννης ζητούν πρωτοκαθεδρίες, να καθίσουν «ένας εκ δεξιών και ένας εξ ευωνύμων» στη δόξα Του. Μέσα από αυτή την αντίθεση, ο Σεβασμιώτατος ανέδειξε την ανθρώπινη αδυναμία, τονίζοντας ότι ο άνθρωπος συχνά παραμένει εγκλωβισμένος σε σκέψεις φιλοδοξίας και εγωκεντρισμού, ακόμη και μπροστά στο μυστήριο της θείας θυσίας.

Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, η Εκκλησία αγωνίζεται να θεραπεύσει «την ελαφρότητα του μυαλού μας, την επιπολαιότητά μας και τις εγωκεντρικές μας διαθέσεις», οδηγώντας τον άνθρωπο, μέσα από τα ιερά κείμενα και την υμνολογία, στην πνευματική ζωή, στη μετάνοια, στην ταπείνωση και στη μεταστροφή.

Ιδιαίτερη βαρύτητα έδωσε στο κάλεσμα να ζήσει ο άνθρωπος τη ζωή του Σταυρού, τονίζοντας ότι «εκεί αποκαλύπτεται ο Χριστός», όχι αλλού, αλλά επάνω στο Σταυρό, όπου φανερώνεται ως ο αιώνιος Αρχιερέυς, «ο οποίος συνεχώς θυσιάζεται υπέρ της του κόσμου ζωής και σωτηρίας». Επεσήμανε ακόμη ότι ο Θεός, προσλαμβάνοντας την ανθρώπινη φύση, την αγιάζει, την καθαρίζει και την θεώνει, δίνοντας στον άνθρωπο τη δυνατότητα της πραγματικής ενώσεως μαζί Του.

Παράλληλα, υπογράμμισε ότι ο άνθρωπος, ενώ έχει λάβει από τον Θεό προσωπικότητα και χαρίσματα, συχνά αναζητά την πληρότητα σε πράγματα παροδικά και επιπόλαια, τα οποία τον απομακρύνουν από τον Χριστό και από τη σχέση του με τους άλλους ανθρώπους. Μέσα σε αυτή την κατάσταση, όπως είπε, ο Χριστός «έρχεται ξανά μέσα στην Εκκλησία και μέσα στις καρδιές των ανθρώπων, να πάθει και να σταυρωθεί», προσφέροντας το αίμα Του για τη σωτηρία του κόσμου.

Κλείνοντας, κάλεσε τους πιστούς να ακολουθήσουν μια πορεία ζωής που να χαρακτηρίζεται από μετάνοια, συντριβή, προσευχή και εξομολόγηση, ώστε να προετοιμαστούν ουσιαστικά για τη βίωση των Αγίων Παθών. Όπως τόνισε, μόνο μέσα από αυτή την πορεία μπορεί ο άνθρωπος να φθάσει στη συνανάσταση με τον Χριστό και να βιώσει «ένα πραγματικό Πάσχα», ως πέρασμα από την αμαρτία στη χάρη και στη ζωή του Χριστού, όχι επιφανειακά, αλλά βαθιά και ουσιαστικά.

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του, ευχήθηκε σε όλους καλό υπόλοιπο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, καλή Μεγάλη Εβδομάδα και καλή Ανάσταση, προτρέποντας τους πιστούς να προσεύχονται και για τον κεκοιμημένο αδελφό.

